

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 16 sierpnia 2019 r.

Poz. 4101

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.452.2019 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 12 sierpnia 2019 r.

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506), **stwierdzam nieważność** załącznika Nr 1 do uchwały Nr XI/61/2019 Rady Miasta Górowo Iławeckie z dnia 9 lipca 2019 r. w sprawie wzoru wniosku o wypłatę zryczałtowanego dodatku energetycznego w części dotyczącej:

- pkt 1 w zakresie sformułowania „Nr dowodu osobistego”,
 - pkt 2,
 - pkt 4 w zakresie pouczenia o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 § 1 Kodeksu karnego oraz w zakresie sformułowania „1. Decyzje przyznającą dodatek mieszkaniowy”,
- oraz zdania pierwszego, drugiego, pkt.1-4 ostatniej strony załącznika nr 1 do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miasta Górowo Iławeckie, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.), określiła wzór wniosku o wypłatę zryczałtowanego dodatku energetycznego, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 15 lipca 2019 r.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Realizując kompetencję prawodawczą, organ musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu.

Zgodnie z art. 5c ust. 1 w zw. z art. 3 pkt 13c ustawy - Prawo energetyczne, odbiorcy wrażliwemu energii elektrycznej, czyli osobie, której przyznano dodatek mieszkaniowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 180 oraz z 2018 r. poz. 756, 1540 i 2529), która jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i zamieszkuje w miejscu dostarczania energii elektrycznej, przysługuje zryczałtowany dodatek energetyczny. Wskazać również trzeba, że w myśl ustawy - Prawo energetyczne, rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Natomiast stosownie do ust. 1 ww. art. 5d, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Działając na podstawie cytowanych przepisów, w punkcie 4 załącznika nr 1 do przedmiotowej uchwały, Rada Miasta postanowiła, że do wniosku należy dołączyć *decyzję przyznającą dodatek mieszkaniowy* oraz kopię umowy kompleksowej zawartej z zakładem energetycznym. Cytowanymi przepisami zmodyfikowano

obowiązek dołączenia do wniosku jedynie kopii umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Podkreślić należy, że rada gminy nie może regulować ani modyfikować w uchwale tego, co jest już uregulowane w akcie wyższego rzędu, tak jak ma to miejsce w kwestionowanym przepisie. Uchwalając przepisy prawa miejscowego, rada gminy winna przestrzegać zasady przyzwoitej legislacji, a także przepisów Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), stanowiących, w myśl art. 87 ust. 1 Konstytucji RP, źródło powszechnie obowiązującego prawa. Organ stanowiący gminy, uchwalając akt prawa miejscowego, zobowiązany jest do uwzględniania przepisów § 118 i § 137 w zw. z § 143 załącznika do powołanego rozporządzenia. Stosownie do powołanych regulacji, w akcie wykonawczym nie powtarza się tego, co zostało wcześniej przez prawodawcę unormowane w przepisie powszechnie obowiązującym. Nie zamieszcza się także przepisów prawnych niezgodnych ze wskazanymi aktami normatywnymi, a więc przepisów modyfikujących ich treści. Naruszenie tego zakazu i wprowadzenie do uchwały przepisów ustawowych, powoduje rażące naruszenie prawa i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności tych przepisów. Sprzeczne z prawem jest dokonywanie zmian w przepisach ustawowych i regulowanie niektórych kwestii, w sposób odmienny niż w ustawie. Oznacza to, że powszechnie obowiązujący porządek prawny narusza w stopniu istotnym nie tylko regulowanie przez radę gminy raz jeszcze tego, co zostało już uregulowane w źródle prawa powszechnie obowiązującego, lecz również modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 7 listopada 2017 r., sygn. akt II SA/OI 722/17).

W punkcie 2 załącznika nr 1 do uchwały, dotyczącym składu osobowego gospodarstwa domowego, Rada Miejska, w sposób nieuprawniony, zobowiązała osobę ubiegającą się o wypłatę dodatku energetycznego do złożenia oświadczenia wskazującego: imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa oraz datę urodzenia osób, z którymi wnioskodawca prowadzi wspólne gospodarstwo domowe.

W ocenie organu nadzoru, rozważyć trzeba, czy wymagane we wniosku o wypłatę dodatku energetycznego przytoczone powyżej dane niezbędne są realizacji uprawnienia wynikającego ustawy - Prawo energetyczne. Organy jednostek samorządu terytorialnego muszą bowiem mieć na uwadze przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. UE. L Nr 119, str. 1). Artykuł 5 ust. 1 lit. b ww. Rozporządzenia, stanowi, że dane osobowe muszą być zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami.

Cytowany powyżej art. 3 pkt 13c ustawy - Prawo energetyczne, odwołuje się do pojęcia dodatek mieszkaniowy, który z kolei stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 180 ze zm.), przysługuje osobom, o których mowa w art. 2 ust. 1, jeżeli średni miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego w okresie 3 miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego nie przekracza 175% kwoty najniższej emerytury w gospodarstwie jednoosobowym i 125% tej kwoty w gospodarstwie wieloosobowym, obowiązującej w dniu złożenia wniosku, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 8 (stanowiącym, że jeżeli średni miesięczny dochód na jednego członka gospodarstwa domowego jest wyższy od określonego w art. 3 ust. 1, a kwota nadwyżki nie przekracza wysokości dodatku mieszkaniowego, należny dodatek mieszkaniowy obniża się o tę kwotę). Oznacza to, że jedną z przesłanek przyznania dodatku energetycznego, jest kryterium dochodowe. Oprócz ww. kryterium obowiązuje także limit powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, który nie może przekraczać wskazanej przez ustawodawcę w art. 5 ust. 1 ustawy o dodatkach mieszkaniowych, normatywnej powierzchni.

Wobec powyższego, brak jest podstaw do żądania wskazanych danych osobowych. Zobowiązanie do złożenia wyżej wymienionego oświadczenia, nie znajduje uzasadnienia w przepisach prawa. Powyższe rozważania dotyczą również zobowiązania wnioskodawcy do podania nr dowodu osobistego (pkt 1 załącznika nr 1 - Dane wnioskodawcy).

W pkt 4 załącznika nr 1 do uchwały Rada, wprowadziła regulację zgodnie z którą zobowiązała wnioskodawcę do złożenia, oświadczeń, pod groźbą odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 § 1 Kodeksu karnego, że

- wnioskodawca jest osobą, której przyznano dodatek mieszkaniowy,
- wnioskodawca jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym,

- wnioskodawca zamieszkuje w miejscu dostarczania energii elektrycznej.

Zobowiązanie do złożenia wyżej wymienionych oświadczeń, pod groźbą odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, nie znajduje jednak uzasadnienia w przepisach prawa.

Zgodnie z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1600 ze zm.), kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. W myśl § 1a ww. art. 233, jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie (art. 233 § 2). Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej (art. 233 § 6).

W świetle art. 233 § 6 kodeksu karnego, przepisy o fałszywych zeznaniach stosuje się odpowiednio do fałszywych oświadczeń złożonych w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, jeżeli przepis ustawowy dotyczący tego postępowania wyraźnie przewiduje odebranie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. W wyroku z dnia 18 maja 2009 r. sygn. akt IV KK 459/08 Sąd Najwyższy, stwierdził, iż „upoważnienie do uprzedzenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 233 § 6 k.k., musi wynikać z ustawy, na podstawie której prowadzone jest postępowanie, zatem takiego upoważnienia nie może kreować akt rangi podustawowej”. Podkreślić trzeba, że przepisy ustawy – Prawo energetyczne, odnoszące się do przyznania dodatku energetycznego, nie przewidują możliwości odebrania, przewidzianych uchwałą oświadczeń, pod rygorem odpowiedzialności karnej, a zatem organ stanowiący Miasta Górowo Iławeckie, nie był uprawniony do stanowienia w tym zakresie.

Ww. postanowieniem załącznika nr 1 do uchwały przekroczono zakres upoważnienia ustawowego i musi być ono wyeliminowane z obrotu prawnego.

Z przekroczeniem delegacji z art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, Rada Miasta Górowo Iławeckie przyjęła regulacje zawarte w treści zdania pierwszego, drugiego, punktów 1-4 na ostatniej stronie załącznika nr 1 do uchwały, gdyż dotyczą one zasad i trybu procedowania wniosku po jego złożeniu przez wnioskodawcę, a ponadto zostały uregulowane w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki